

Natus 30. Decembri. 1621. DeNatus 23. april: 1664.

Christeligh Tijtpredikan 7

L O.

Om

Then abrahelsosamaste Huusbestelningh /

Öfwer

Then Ehreborne / Wälwiise / Högtachtade / beröms-
melige Borgmästare och förnämme Förmans vthi
Arboga Stadh / nu i Herranom Salige /

G. Abraham Daniel-
sons Gultz /

Sorgelige vthferd;

Hwilken Salige Lekamen / medh förnemmeligie och tilbörligie
Procels vthbars af hans Huus / och beledsagades till sin Hwis-
solammar / vthi Arboga Stadz-Kyrckia den
15. Maij Anno 1664.

Colligerat och hållet

af

JOHANNE OLAI KVMBLÆO,

Ecclesiae Arbog. Concionatore.

Tryckt i Upsala hoos Hindrich Curio / H. R. M. och Upsala
Academiae Boksörare.

I namn
 Cons
 des /

Ar isah
 sorgah
 råta W
 fallin igr
 derlagt

em förnem
 den fordem E
 värdigt Ver
 Euden / Wellachtad
 WELSDN HD
 vinder sina fötter
 vete . och går den
 stummer / kan isah icke
 den slagligen framför a
 godfruchtig / och
 värdigt Mat och H
 värdigt efterlämne ända
 Propheten Jerem
 v. 16. Cronan
 isah emot tigh israh
 A

I namn Gud; Fadhers / och
Sons och thens Helige An-
des / Amen.

Beredste till
Bönen.

Är iagh mina ögon wänder in på thetta
sorgahuset / så finner iagh / at den
rätta Menniskiosfråtaren Döden ähr
fallin igenom fönstren / hafwer här ne-
derlagt Huswudet i Huuset / och
borttryckt een förnemste thenne Församblingenes
Lem / then fordom Chreborne / Wellbetrodde / och
berömmelige Vormästaren och Fönehme Förmannen
här i Staden / Wellachtadt **ABRAHAM DAN-
IELSON HBLZ** / som står här för ös-
gonen / wänder sina fötter åth Dören / biuder os nu
alla valet , och går den wagh / then han aldrig meer
igenkommer / kan iagh icke / vthan medh hertans med-
ynkan klageligen framsöra thet / hans / för thetta / ähres-
bare / gudfruchtige / och mycket dygderijke / Rårålsfeli-
ge / liustige Waka och Hustru / men nu högtbedröfwad
eensörlande effterlätne änckia / i hertatt ligger / medh
then H. Propheten Jeremia / af Klagewisones fempte
Capitel : v. 16. Cronan är fallin af mitt huswud / och
wee at iagh emot tigh syndat hafwe / Thren. 5: 16. Och
medh

Then gryn-
me döden
hafwer ge-
nom oför-
modelichte
insallande
bedröfwat.

Then en-
sörlande än-
ckian.

Thren. 5:
16.

medh then floka Qwinnan af Thekoa: Jagh ähr een
änkia / een qwinna som sorgh hafwer / och min Man är
2. Sam. 14: dödh. 2. Sam: 14: 5. Mins hiertans glädie hafwer
5. Thren, 5. een ända / danhen ähr wend i flagogrät / Thren. 5: 15.
15. Thersöre gräter iagh så / och både mina ögon flyta medh
watten; Ty Hugswalaren / som migh hugswala skul-
Thren. 1: le / är langt borta ifrån migh / Thren. I. 16.
36.

Men när iagh hans Lijf seer /
Faller mitt hufwud neer /
Steenar må medh migh gråta /
Den ynka sigh beteer.

Ach Herre Gudh / see doch huru bedröfwad iagh är / at
thet gör migh ondt i alt mitt Lijf. Mitt Hierta den-
ger i minom Kropp / ty iagh är upfyllt medh sorgh och
bedröfwelse. Vthe wänter tagh inthet såå see min R.
Maka meera / mitt hufwud och försvar är borta / och
in i Hwsena hafwer döden giordt migh till een änkia /
Thren. 1: Thren. 1. 20. Nu / tu Gudh och rijke tröstare / see
20. här rådeligen till / tu som hafwer sargat / tu låkie / tu
som har särat / tu förbinde och tin hand heele detta diupa
Job. 5: 18. sorgesåret! Job. 5: 18. Och gifwe denne högtbedrof Wade
qwarlesde eensörtande turturduswä ett sådant hierta / at
hoon medh then tolamodige Job frimodeligen sepa kan:
Herren gaf och Herren togh / wällsignat ware Herrans
Job. 21: 21. Namn / Job 1: 21. Och medh then Gudfruchtige
David: Kan iagh doch hempta honom ighen; Jagh
går wäl till honom / men han kommer inthet till migh i-
2. Sam. 12: gen. 2. Sam. 12. 22. Thersöre ästundar iagh nu
23. Skillias hådan / och wara medh Christo, thet ähr migh
mycket bättre / Phil. 1. 23. Kom / ja / kom Herre Je-
Phil. 1: 33. su och gör een ända på thesa sorgedaghar. Apoc. 22:
Apoc. 22: 87. 20. 17. 20.

När

När då min Gudh vill så wil iag med/fara ifredh/
Döden är migh winnigt afskeedh.

Så war nu åter till fridz min Siäl / ty Herren gör
tigh godt / ty tu hafwer vthtaget mina Siäl vthu dödes
nom / min ögon ifrån tårar / min foot ifrån fall / Iagh
will wandra för Herranom / vthi the lefwandes Lande.
Pl. 116. 7. 89. Ther jämpte / när iagh thenna Högh-
ädle / Hederliga / Förnemme och Folkerijke Försam-
blingen seer / motte iagh såsom een sorgepost Intonera
medh Dawid och Klageligen seya : Weten i icke att på
thenna dagh är een stoor Furste och Man i Israet fal-
len? 2. Sam. 3. 35. 38.

Denne / fordom wällbetrodde och nu Sal. Mannen
war fuller ingen Furste / men lictwål / för sina stoor
qualiteter, ombetrodd ett berömmeligit och förnämndt
åmbete / och för denne Staden een omistande förman och
stolpe. När Gudh sådanna / igenom then timmeliga
fråtande döden bortrycker / så är thet ett Gudz wredes
tecken / för them som effterleswa. Ty när wisse / Råd-
män / Dommare och åmbekmän falla ifrå / plågar förl-
lia skada och förderf för ett Land och Stadh / Esa. 3. 2.

Då then träffelige Helten och tappre Mannen Sci-
pio Africanus war igenom döden afgängen vthi Rom:
träder een wijs och wältalande Mann mitt oppå torget /
ropade medh een ynkeligh stamma och sade: Accurrite
cives: vobis vestra moenia conciderunt! Ach löper
hit medh hast i godhe Borgare: edre Stadymurar är
omkullfallne! Ther medh låther then wisse Mannen
öfwerliudt / förstå / at een tappers och förståndigh Mans
dödeliga fränfalle / är äfwen så skadelig vti en Stad eller
Regemente; lijkasö stadymurarna eller Landzens befäst-
ningar omkullfallne oc nederrefne woro. Nu är fallin en

Pfal. 116: 7.
8. 9.

2
Stadsens
Inwånare.

2. Sam. 3.
35. 38.

Esa. 3: 2.

godh och stadigh peelare tigh ifrå tu Arboga Stadh!
Tend tigh wiidare om hwadh för mutationer och förs
andringar ther på föllia tör. Titt förswar / tin vp-
komst / tin goda saak / tin handel och wandel / och heela
tin timmeliga wellfärd kan lätteligen råka vthi nödh och
fahra. Worom wij icke hårdsinige / om wij icke ladet
på hierta / at then rättfärdige så förgåas / och aldeles
otacksamme / om wij icke acktade vppå at Helige Mån/
som redeliga för sigh wandradt hafwa / så bortryckte

Esa. 57:1. 2.

En är thet
billigt at wij
hans afgang
begråtom.

warda? Esa. 57:1. 2. Hwarföre är thet icke ofkåligt/
at wij hans afgangh af hiertat begråtom / söriandes
medh then sorgbundna / ther medh wij bewissom wårt
Christeliga medlidande och hiertelagh / både emot then
döde och lefwande. Således förhölle sigh Israels Barn/
når den märkelige Domaren och Herrans Prophete Sa-
muel afliden war / Då församblade sigh heela Israel /

1. Sam. 25:

1.

begreeto och begrofwon honom 1. Sam. 25. 1. Dawid
sorgde så hierteligen öfwer then manhaftige Hielten
Abner / at han på hans begrafnings dagh / hwarken
Brödh eller något annat smakade / till thes Solen ne-
dergången war. 2. Sam. 3. 35. Fölliom och wij

2. Sam. 3:

35.

thesa berömmeliga exempel / komtom i hogh / och stels-
lom of för ögonen hwadh Syrach säger: Min Son /
når een dödr / så begråt honom / och beklaga tigh / såsom
then ther stoor sorggh fått hafwer / Syr. 38: 16.

Syr. 38: 16.

Såsom nu thetta är wår Christeliga plicht / så böde
of och betenkia / att wij döb mostom / och wårdt Liff een
ånda så / och wij hådan måste Pl. 39: 6.

Pfal. 39: 6.

Warom södenskuld beredda / når Gudi tackes kom-
ma / antingen genom döden eller dommen / att fordra of
hådan; Beställom om wårt Huus / ty wij måste döb.

Esa. 38: 2.

7.

Matth. 25.

Esa. 38. 2. Hållom våra lampor färdige att möta wår
Brudgumme medh glädie / Matth. 25: 7. Och

Och emedan wij ärom uti detta Klage- och sorgas Swa-
set tillhopa Komne / så willom wij först Gudh till lof och
prijs / thenne Sal. Mannen till yttersta heeder och åh-
retienst / hans högtbedröfwade qwarlesde K. älskelighe
Maka / Slecht och wenner till hugnadh / och oss allom
till effterrättelse / ett stycke utaf Gudz Helliga Ordh oss
företaga som tänligt kan wara till närwarande lägen-
heet och tillståndh att betrackta. Och på thet / att
thet måtte fructsamligen afgå / roopa alle af ett öd-
miukt Hierta / medh munnen säyandes i Jesu Namn /
Gadher war &c.

Textus Esa. 38:1. 2. 13. 14. 17.

På then tidhen wardt Hiskia
dödsstunk. Och Propheten Je-
saia Almos Son kom till honom / oc
sade till honom: Så sägher Herren:
Beställ om tit Huus / ty tu måste döo /
och icke wid lijf blifwa. Då wände Hi-
skia sitt ansichte till weggena / och bad
til Herren / och sade: Mätte iag dock
lefwa til morgons. Men han sönder-
bröt mig al mijn ben såsom itt Leyon:

ty

ty tu lycktar dagen för mig för än
aftonen kommer. Jagh leet såsom
en Trana och en swala / och knullade
såsom en Dufwa / mijn ögon wille
migh brista. Herre iagh lijder nödh /
lijfa migh. Sij om tröst war migh
stoor ångslan / men tu låtst tigh wår-
da om mina Siäl ganska hierteliga /
at hon icke förderfwas skulle ty tu fa-
stade alla mina synder baak om tigh.

Dusfelige i Herranom vthwalde / och råttfunnige å-
hörare: Då then andächtige Läraren Bernhar-
dus sin book / om thet inwärtas Hwset begynna
will / säger han altså uti begynnelsen: Domus, in qua
habitamus, ex omni parte sui ruinā nobis minatur. Id-
circo in breui est casura alia nobis est ædificanda. Re-
deam9 ergo ad nos & discutiamus conscinetiā nostrā.
Nam sicut corpus nostrum tabernaculum dicitur; in
quo militamus: sic conscientia nostra domus vo-
catur, in qua post militiam acquiescamus. Thet är:
thet Hwset som wis boos uti / lutar till fall på alla sidor /
thersfore / medan thet innan kort will omkullfalla / motte
wis vpbyggia ett annat. Hwarfore skole wis gåå till
os / och wårt samwete granneligen vthleeta. Ty så-
som

Som w är Kropp kallas een hydda / i hwilken wis strida :
 altså kallas vårt samwete ett Huus / i hwilket wis efter
 striden kunnom hafwa roo och hwila. Här medh
 låter den andächtige Läraren förstå / at medan theenna
 vår Kropps jordiska hws warder nederlagit / så skola wis
 tänckia på ett annat Hws / nembligen / thet Hws / som
 af Gudi bygt är / icke medh hender giordt / utan thet e-
 wigt är i Himmelen / 2. Cor. 5: 1. Om wis i Gudz
 ord studera willtom / hwadh för Hws / i gemeen i Wärl-
 den äre / om hwilka wis beställa och ställa skolom / så äre
 the sãm förnämlige :

2. Cor. 5: 1.
 Textens
 fördelning
 i sãm sty-
 ken.

1. Vår Hiertas och Samwetes Hws.
2. Ett åhrligt Namns och rycktes Hws. Syr.
41. 15.
3. Embetes / Politions, ständz och Regemens
Hws / Syr. 48. 19.
4. Slächts och anförwanters Hws.
5. Begravnings och Hwylokammars Hws för
Kroppen.

These sãm stycken / effter upläsne ordz innehåldh ähr
 man på denna stunden sinnadt / i een behageligh korthet /
 öfwerlöpa och vthföra / och till denna fordom Ehrebor-
 ne och Högtackade / Wån nu hoos Gudh Sahl. Man-
 nen / lämpa och applicera. Gudh förläne här till sin
 nådige hielp och wälsignelse af högdenne / för JESU
 Christi skull / Amen!

I.
Först är öfwer all tingh / billigt / högnödigt och
 rådsampt / at hwar och een försörter och besteller
 om sitt hiertans och samwetes Hws. Hwilket
 skeer effter Hiskia exempel: 1. Genom syndennes
 B kånflo

I.
 Om wåre
 samwetes
 hws war-
 der beståle
 I.
 Genom

Synder-
nas tän-
flo. **Senflo.** Sit om tröst war migh stor angest / men tu
läst tigh wårda om mina Siäl / ganska hierteliga / att
honn icke förderwas skulle ; ty tu kastade alla mina syn-

v. 17. der baak om tigh / v. 17. Hwarföre hade Niskas så
stor angest om tröst? icke för pestilens bölden / then bran
icke så hårdt vthi hiertat / utan för syndennes skull / then
är thet för giffit som stiller Gudh och oss ifrå hwar an-
Esa. 59:2 dra / Esa. 59. Ty oansedt han war Gudhi een tåck
och behageligh Konungh / och ett gott beröm och lofordh
hade / war han fördensfull icke vthan feel. Then licen-
tien sans hoos honom / som hoos Konungar och Furstar
fast gemeen är / at han sin magnificentz , åhra / rijke-
dommar och skatter lät see them fremmandom / förlät sig
ther på / och wille ther igenom komma i högt anseende /
thess vthan är han myck icke heligare än andra Konun-
gar / och medh grofwa synder icke befläckad.

Men vthi dödznöden får han der öfwer een hiertans
angest / ty Herren brödt sönder all hans been såsom ett
v. 13. 14. Leijon / så at han deraf leet såsom een Swala och Tra-
na / och firrade såsom een duswa / v. 13. 14. Sådan
angest och qwidat / öfwer begågne synder är een begyn-
nelse till hans hiertas och samwetes Hws beställningh.
Alltså hafwer och Dawid sina synder icke welat förhöl-
ta / syandes : Jagh bekänner mina syndh och förskylet
mina misgärningh inthet : tagh sadhe / tagh will beken-
na för Herranom min öfwerträdelse / så förläst tu migh /
Pf. 32: 5. min syndz misgärningh / Sela / Psal. 32: 5. Sanat
confessio morbi. När man sin Frankheet vppenbar-
rar / så är det een half läkedom. Om wij bekänna wår
ra synder / han är trofast och rättwjs / at han förläter
oss wåra synder / och renar oss af alla orättfärdigheet /
1 Joh. 1:9. 1. Joh. 1. 9.

Men

Men här finnes twenne slagz synder: 1. Peccata
 infirmitatis, Mennisklige feel och bräckeligheeter /
 för hwilka Gudz Heliga Menniskior icke kunna sig
 fria seya / Thet then H. Apostelen Paulus betygar /
 seyandes: Jagh weet / i migh / thet är / i mitt kött / boor
 icke godt / willian hafwer jagh / men att göra godt Rom. 7:
 thet finner jagh icke / Rom: 7. 18. Ty thet god 9.
 goda som jagh will / thet gör jagh inthet / utan thet onda
 som jagh icke will / thet gör jagh / om jagh nu gör thet v. 19.
 jagh icke will / v. 19. Så gör icke nu jagh thet vthan v. 10.
 synden som i migh boor / v. 20. Jagh arme menni- v. 24.
 skia / hoo skall lösa mig ifrå thenna dödzens kropp? v. 24.
 2. Peccata peruersitatis & contra conscientiam,
 mootwillige / vpsätelige och emot samwetet bedrefne
 Synder / hwilka hwar och een / som hafwer fått den H.
 Andes försilingh / kan bryta och emotstå / om han sitt
 kött korsfåster sampt medh lustar och begärelser / och lås Rom. 7:
 ter icke synden (then licke wäl vthi honom boor / Rom. 7: 18.
 18.) wäldigh wara vti sin dödelighe lefamen / Rom. 6. Rom. 6.
 6: 12. för sådana synder skall een Menniskia grannelst 22.
 gen wachta sig / såsom för een orm / Syr. 21. 4. Sit vul- Syr. 21: 4.
 nus quodcunque sit, dummodò non sit conscientia:
 ware hwadh såär hålft wara kan / allenast samwetet ähr
 frij och osargat. Hafwer då Sathan gjort tigh ett såär
 vti samwetet / såsom David, Matthæo, Zachæo, Pe-
 tro och andra syndare / och så fall neder för tin Herre
 Jesu / twätta hans fötter m: bättrings och kärleekz tårar Luc. 7: 38
 Luc. 7. 38. Ved om nåde / låt inthet af / för än han wäl-
 signar tigh / och löser tigh ifrå tina synder. Gen. 32: 26. Gen. 32:
 26.
 2. När een medh een liffachtigh troo håller sig till 2.
 Christum. Men tu låst tigh wårda om mina Stål Genom
 gansta hierteliga / att hon icke förderstwas skulle; ty en san tro.
 tu

v. 17. tu fastade alla mina synder baak om tigh / v. 17. Hwas
 rest hafwer Hiskias thet lärde? af den första ewang
 geliske Predikan / om Dwinones sådh / som skulle
 Gen. 3:15. söndertrampa ormsens hufwudh Gen. 3: 15. Och thet
 af fölliande förklarings / at i Abrahams / Isaks och
 Jacobz Sådth / skulle all slächte (som elliest woro vnder
 förbannelsen / för syndenes skull) wälsignade warda /
 Gen. 12: 3. Gen: 12: 3. & cap. 18: 18. c. 22: 18. Gal. 3: 8. At
 & c. 18: 18. Gudh är nådigh och barmhertigh / långmodigh och af
 cap. 22: 18. stoor nåde / och troofast / förläter misgärningar / öfwer
 Gal. 3: 18. trädesser och Synder / Exod. 34: 6. 7. Och at ige
 nom försonings och bränneoffer / som betydde Christum
 alla folksens synder bleswe vphåfne / och lagde på synda
 Lev. 16. bocken / och förde vthi öknene Lev. 16: 22. thet war een
 22. Himmelsk stamma / thet på förlät sigh Hiskias: Tu /
 v. 17. sade han / låst tigh hierteliga wårda om mina Siäl / v.
 17. Alltså anseer Gudh i thetne dagh / både tigh och
 Matth. 9. migh / låter oss förkunna syndernas förlåtelse: war wed
 2. 22. Luc. godh tröst min Son / min Dotter / tina synder för
 8. 48. låtas tigh / Matth. 9: 2. 22. Luc. 8. 48.

Dhuru hiertelig gladdes han öfwer Esaiaz fins Pros
 phetes och öfwerste Hofpredikans liufliga Predikan /
 vthi hwilken han asmålade Messiaz såår och strijmor /
 Esa. 53: 5. Esa. 53: 5. som han för Menniskiors synder skull på
 sigh draga skulle! wäll är thet och medh oss om wij vthi
 Christi såår / roo / frijdh och säkerheet sökiom.

3. Genomen
 alfvarså
 boot och
 bettringh
 och tack
 senelse.
 v. 20.

3. När wij een rätt bättrings frucht bäre och gö
 re. Hiskias wille stunga Herranom een ny wissa så
 länge han leefde vti Herrans Hws. v. 20. Han wille
 vthi sin bedröfwelse wara toligh / och hörsamligen ställa
 sitt leswerne effter Gudz willia. Thersöre säger han
 i fölliande Capitel / till Elaiam: Herrans ordh är
 gode

godt thet tu talar / och sade: ware doch frisdh och troos
heet i mina dagar Esa. 39: 8. Hans footspår skolom Esa. 39. 8.
wij effterföllia / och medh Samaritanen Herranö Chri-
sto, tacksamme wara / Luc. 17. 16. Luc. 17:

Här vtinnan synda the grofweligen / och beställa illa 16.
om sitt Hws / som sina synder icke hierteligen ångra /
hoos Gudh afbedia / och ther medh afstå / The lefwa
och fahra hådan som fåå / eller och aldeles förtwifle / och
taga een ånda medh förkräckelse / Pl. 49: 21. The Psal. 49:
beställa och ganska illa om sina samwetes Hws / som sin 21.
nästa icke förlåta willia. Betänck iom at wij äre dö-

delige Menniskior / och willtom doch ett odödeligit och
ovthsläckeligit haat och wrede emot wår nästa behålla:
Syrach förmanar oss ganska troligen: Tåncck på ån-
dan / och låt owånskap fahra / then döden och förderf
söker / förlåt tinom nästa hwadh han tigh emoot brutit
hafwer och bedh tå / så warda och tina synder förlåtna.
Syr. 28: 6: 7. Ganska illa beställa och the om sitt Syr. 28. 6.
Hws / som lefwa effter löttet / och fördöfwa sikh uti theß 7.
bypenbara gärningar / som S. Paulus omtalar Gal. 5: Gal. 5: 19.
19. 20. Måchta illa försörja the sitt Hws / som icke 20.

een gnista af Andans frucht see låta / medh allmoso gift/
och wålgerningar emot the fattiga / att thet kunde om
them seyas: att godt trä bår goda frucht / &c. hwart
och ett trä / som icke bår goda frucht / skall afhuggas
och kastas i eelden / Matth. 7. 17. 19. Warda icke Matth. 7:
the ogudachtige fördömbde ånteligen ock för then orsa- 17. 19.
ken skull / att the icke hafwa bespißat / klädt / sökt och
herbergerat the fattige? Matth. 25. 42. Nu åhr och Matth. 25
yxen satt till rooten på träån / therfore hwart och ett 42.
träå / som icke bår goda frucht / bliswer afhugget och
kastat i elden. Matth. 3: 10. Matth. 3:
10.

Prov. 20.
9.

Matth. 5.
18.

Joh. 15. 5.
Rom. 14.
8.

1. Thef.
17.

II.
Wårt go-
da näpns
oc ryktes
hws war-
dhes wäl
ombestält/
Ecclef. 7.
2.

Prov. 22.
1. & cap.
15. 30.

Thetta kan alt wäl lämpas till wår Sahl. och för wår ögon stående Broder. Hwilken oansedt han icke medh nogon groof misgärningh beladder war; kunde han licke wel icke säya: Jagh är reen i mitt hierta och klaar ifrån mina synder Prov. 20: 9. Hwarföre bestälte han wäl om sitt samwetes Hws/ uti sin wällmacht dageligen/sina synder in för sin Gud bekände/bar öfwer them ett ångersfult hierta / suckade och ropade om nådh och syndernas förlåtelse / fattade ett stadigt vpsått att afstå medh synden / flydde till Gudz nåde och Christi dyrebare förtienst/ gjorde sigh aldeles försäkradt igenom den H. Natwardzens idkeliga begäende / om sina synders förlåtelse / igenom een liffachtigh Troo / then han och altijdh/igenom goda gärningar/ för allom lät såsom ett liws lysa och see / Matth. 5: 18. Anteligen i sin sjukdom och sidsta dagar gick han samma wagh; och blef så i Christo, Joh. 15. 5. i liffwet och i döden / och hörde honom till / Rom. 14: 8. Och är så hoos honom nu och altijdh / 1. Thef. 4: 17. Eya wore wij ther / eya wore wij ther!

II.

Gör thet andra skolom och wij beställa om wårt godha Namns och ryktes Hws. These begge ähre oss högnödige / at wij hafwom ett gott samwete/ för Gudh/ och ett ehrligit Namn för alle areälstande Menniskior. Ett godt ryckte är bättre än godh Salwo / säger Predikaren / Ecclef. 7: 2. Och åter igen; Ryckte är kosteligare än stoor rikedom / och ynneft bättre än silfwer och guld / Prov. 22: 1. Ett gott ryckte gör beenen feet Prov. 15: 30. Syrach gifwer ther till een troo-hierteligh förmaningh: See till att tu behåller ett gott Namn / thet är wisare än tusende stoorra guldskatter.

Skatter. Liffwetware så gott som thet Kan / så warar
thet doch een liten tijdh / men ett gott Namn blifwer en
winnerliga / Syr. 41: 15, 16. Thetta sätter han an-
drom till ett skönt exempel / så han säger: Theras been
grönstas ännu altijd ther the liggia / och theras Namn
warder prissat; theras Barnom / till hwilket thet ärft
år / Syr. 46: 14, 15.

Syr. 41:

15. 16.

Syr. 46:

14. 15.

Så warder thet wäl bestält om thetta Hwset. Först /
när wij taga oss till wara för vthwärtens grofwa synder /
och fly för them såsom een förgiftigh orm / Syr. 21: 4.
Ja / när wij ock icke vngås medh them / som leefwa i
vppenbara synder och laster / och willia dock wara goda
Christna. Om nogen wore / som kallas een Broder /
och är een bolare / een gtrigh / een afgudadyrkare / een
skendare / een drinkare / eüer een röfware / medh sådana
skole i och icke äta. 1. Cor. 5: 11: Ja icke allenast sko-
le wij för sådant Folck fly / utan och alla hemliga laster
och skam / at wij icke ther medh för Gudh / hans helige
Englar och heela Werlden till skam warda. Så län-
ge een Meniskia lefwer / blifwer mycket fördolt / syn-
nerligen hwadh store Herrar bedrifwa. Men effeer
theras dödh föres thet till boockz. Ja / på den yttersta
dagen / warder Herren Gudh thet förändes i liwset /
som nu i mörkrena fördolt är / och vppenbarandes hier-
tans tanckar 1. Cor. 4: 5.

När man
i tijdh af-
står medh
Synden.

Syr. 21. 4.

1. Cor. 5:

11.

1. Cor. 4:

5.

Så warder och om vårt goda Namns Hws wäll
bestält. Till thet andra: När man icke nogon lögn /
försmädelse och falsk beskylningh på sigh sättia låter /
vthan sin oskyldigheet wijser och Remonstrerar, när
tijdh och rum thet fordrar. Thet är sannerligen ingen
nödh att förläggia een vppenbara lögn / men vti samwe-
tes saker fordras att man sigh förswarar. Thet kunde förswarar
Gudz

2.

När man
i rättan
tijdh sigh
mot fal-
ska beskyl-
ninghar

Joh. 8. 48.
ad 52.
Luc. 11.
15.
2. Sam.
16. 5.

Psal. 7. 4.
5. 6.
1. Reg. 2.
8. 9. 42.
46.

3.
När man
med sielf-
wa wårket
förlägger
lögnen

1. Pet. 2.
25.

1. Pet. 2.
12.

Gudz Son lijda / at Judarna kallade honom een Gas
marit / ty thedt war een bppenbar ofanningh. Men
at han skulle hafwa diefwulen / ther till wille han icke
tiga / utan förswarar sigh widliffteligen / hoos Joh: 8:
48. in till 52. Luc. 11:15. Så Konungh Dawidh af
Simej skåldter wardt / låt han fuller ther widh för then
gången blifwa 2. Sam. 16: 5. Men hans protesta-
tion står i then siuende psalmen: Herre min Gudh haf-
wer iagh sådant giordt / och är orätt i mina händer. Haf-
wer iagh wedergullit them ondt / som migh medh friidh
låta / eller giordt them skada / som mina fiender wore w
than saal / så förföllie min fiende mina Stål / och så hens
ne fatt / och nedertrampe mitt Lijf på markenne / och
läggia mina åhro vthi stofft / Seela / Psal. 7: 4: 5: 6.
Han befalte hembden sin Son Salomo / hwilken Si-
mei thet lastandet betala skulle / 1. Reg: 2: 8:9:42:46.
Enom åhriligom Manne åhr ett gott Namn så
fårt som sielfwa Lijfwet: ty är thet icke förbudt thet
tillbörligen att förswara.

Till thet tridie / när man medh gärningh och wårket
rätteligen förlägger lögnen. Dffta hender rhet at man
råkar vti mistankar och förtaal. Men så skole wij
icke wedergålla ondt medh ondt / vthan såsom Kristus,
Så han bleef bannat / bannade han inthet igen / vthan
stälte hånmbden till honom som rätt dömer / 1. Pet 2:
25. Förer ett gott vmgengelse ibland hedningarna;
på thet / säger Petrus, the som plåga förtala edher såsom
illgerningzmän / måge see edra godha gärningar / och
prissa Gudh / när thet nu i dagzliwset kommer / 1. Pet.
2: 12. Och åter: Thet är Gudz willie / at i medh
goda gärningar skolen igenstoppa munnen af the galna
och oförståndiga Menniskior. v. 15. När wij thetta i
ache

acht tagom / en / så må then förtala / liuga och belacka /
som inthet kan återwända.

Wij gå igenom ondt ryckte och gott rychte / 2. Cor. 2. Cor. 6:
6: 8. Perfecta & absoluta excusatio, testimonium 8.
conscientiæ suæ, Bernkardus: Den aldrabesta een-
skyllan är när titt samwete giswer tigh ett gott witness-
bördh. Ett stoort bekymmer har denne Sahl. Mans-
nen om sitt åhrliga Namn och goda ryckte / therföre
han och / heela sin Lifstidh igenom / icke allenast togh
sigh till wara för grofwa synder och laster / utan och ha-
de een wåmielse widh them / som ett ogudachtigt och oor-
denteligit lesverne förde; skyddede deras umgånge såsom
ett dödeligit förgift. När falska beskylningar / lögner
och försmådelser honom påfördes / vptoggh han dem miz/
största tålamodh / men när tiden war / wistte han sin o-
skyldigheet för alla Menniskior. Dansedt owennen om
honom ofta wrångwissligen talte och dömdede / gjorde han
lickwål sitt åmbete; hölt sitt lopp med fult alswar fram/
såsom månen / then hunden inthet bita kan / fast om han
skäller. Injurier och klaffares öfwermodh öfwerles-
rerade han i then rättwissa Gudens och sin aldranädig-
ste öfwerhees hender. Och lesde så och dödde vthi ett
trygt och roligt Samwete.

III.

Till thet tridie / skall een Menniskia wål försörja sitt
dragande kall och åmbetes Hws / som lärer till thet
gemena bästa och nytta. Hiskias affskaffade alt afgu-
derij vti sitt Konungariske och stiftade mycket gott. Och
tå han nu i siukdomen fallin war / lågh honom Rege-
mentet hårdt om hiertat / hwilket genom vnderfatares-
nas ogudachtigheet och oenighet / åter igen / lätteli-
gen kunde omkullfalla / aldenstundh han ingen arfwinge

E

hade /

III.

Wäre
fals och
åmbetes
hws war-
der wål
försorge.

hade / som i hans footspår tråda kunde / och thet hälso-
samme reformations och Politicens wårket ehrhålla.

1. När wi
Gudzfrucht-
hean / fri-
den oc an-
dra dyg-
der förstä-
mia.

Så består nu åmbetes Hwises bestålnigh thet vthi :
Först / när en Herre sine vnderfåter til gudfruchtighet /
eendræctigheet oc dygd förmanar oc vpwåcker. Sådant
hafwer vtan twifwel. Hiskias sig företagit / först ta han
alla Werldennes wågh wandra skulle. Ty han hade
för sig the loswyrdige Menners / Moses, Josua, Da-
uidz och andra högförståndigas exempel. Moses lät
försambla alla åldsta ibland folket / och åmbetes män-
nerna / togh Himmel och Jordh till vittnes / om the

Deut. 31.
30. 32.

Jps. 23:
14.

1. Reg. 2:
1. 2. 3.

2. När wi
en annan
i wårt stel-
le förord-
na / om tet
sig göra
låter.

2. Reg. 18.
9. 10. 11.

trådde af wågen / han them befalt hade / Deut. 31: 30:
32. Hans successor Josua gjorde sammaledes : Sij
iagh går / i dagh alla Werldennes wågh / så warer nu
fast frimodige / att i hållen alt thet som skrifwit står i
Mose Laghbock / Jos: 23: 14. 6. Som nu tiden leedh
at Dawid skulle dö : bödh han sinom Son Salomo
och sadhe : Iagh går i dagh alla Werldennes wågh / så
war nu tröst / och war een Man / och ackta på Herrans
tins Gudz wacht / så at tu wandrar i hans wåghar och
håller hans seeder / bodh / råtter / vittnesbördh / såsom
skrifwet är i Mose Lagh / 1. Reg: 2: 1: 2. 3.

Keysar Theodosius war meer bekymrat på sin sote-
sånghom Gudz kyrkias och Församblings wålfårdh /
än sin eghen fahra / then han vthi swåfde / Ambrosius.

Till thet andra skeer thet / när man een efterkomman-
de vti åmbetet / om så skee kan namngifwer. Thet
wille och Hiskias göra / at der igenom öfwer hans dödh
ingen stridh vpwåxa skulle. Sallmanaser Konungen
i Assyrien hade een gångh slagit sina kloor vti Samaria
Landh / och bortfördt the tijo slächter 2. Reg. 18: 9. 10.

11. När kunde och effter Hiskias dödh / blifwa een så
bedröfs

bedröfwelig tisd / att utaf ægypten eller Assyrien vdroge
een stoor Krigsmacht / som och Juda Konungariske kunde
öfwerwinna. Hans Herfader Konung Ahas / hade skänd-
deligh sörgripit sigh emot Gudh / i thet han slogh sigh
till afgudery / så att han sedan afförtwiflan gifwer sigh
Konungen af Assyrien, 2. Reg: 16: 7. Der medh gaf
han the Assyrier ett instegh i Juda Konungariske. Och
när Hofmästaren Sebna förkunnade Hiskia, huru E-
laias honom straffat hade / at han icke i sin nybthuggne
graaf skulle lagder warda / vthan vmdriswas såsom ett
kloot på wijda markenne / Esa: 22: 15: seqq. wardt
Hiskias af een stoor hiertans ängest betagen hwem han
sitt rike i händer betroo skulle.

2. Reg. 16.

7.

Esa. 22. 15.

Hwad stoore Herrars dödelige fränfalle mz sig förer /
hafwe wij af Alexandri Magni Historia / hwilken tå hä
i sine unge år afföu blefwo the beste Landen fördelte ibläd
hans Officerare, som hwar annan förtärde oc vpsrätte.

3.

Till thet tridie / skeer thet och / när Man misgär-
ningzmån / som icke hafwa stått sitt straf / then tillkom-
mande öfwerheten i händer öfwerleswerer ar / att the må-
ge få the förtient hafwa. När på hafwe wij exem-
pel uti Dawidh / som på sin dödsångh gaf sin Son
Salomo i befallningh / at han Joab straffa skulle / der
söre / att han vthgiddt blodh i frijdenom / och låt komma
krigzblodh på sitt bälte / thet kring om hans länder war /
och vppå sina skoor / som på hans fötter wore / 1. Reg.
2. 5. Och effter han hade Emet när sigh / som Das-
wid skammeligga bannade / skulle han göra med honom /
effter sin wisheet / och hans grå håär medh blodh kom-
ma neder till helwetit / v 8. 9.

När wi
misger-
ningzmån
öfwer gif-
wa efter-
komman-
de öfwer-
heet ate
straffas.

1. Reg. 2.

5.

v. 8. 9.

Hoo kan annat seya om denna Sahl. mannen än
han / så wäl vthi sin sidsta siutdom / och på sin döds-
sångh /

E 2

sångh /

fångh / som elliest / vthi wällmachten / drogh floor bes-
 kymmer huru såsom denne loflige stadzens Inwånare
 medh rätt och rättfärdigheet motte förestås? Swadh
 omsorgh han baar om wår Stadzkyrkias vthwidgan-
 de / reparation och förbättringh / och till dät wårkes
 drifwande och fullbordande / goda medel och vthwågar /
 wiste / år of allom icke allenast vthi sårskte minne / utan
 och stadzens acta skole thet vthwissa. Af hiertat öns-
 skade han at effter hans dödh motte en i hans rum kom-
 ma / som medh tiffwer och alfwär Stadsens bästa sökte.
 Thet han i sin Lifstidh / emot öfwerdådige fridyförstö-
 rare / icke hinte vthföra / lemnade han Gudi och sin
 öfwerheet i hender att wedergålla.

IV.

Wårt
 Slächts
 hws war
 der wäl
 ombestelt.

1.
 Sedom
 förma-
 ningh till
 Gudach-
 tighet.
 Gen. 49:4

2.
 Genom
 arfwes ri-
 chtiga af-
 delningh.
 Gen. 48.
 22.

IV.
 För thet siårde / skal man wäl bestålla om sitt egie
 Hws / Måka Slächt Barn och wanner. Sådant
 ställes på bästa sättet i wårket.

Först när man them till Gudachtigheet och entigheet /
 förmanar. Thet togh Patriarchen Jacob wäl i acht
 på sin sotesångh. Han betygade och framförde huru
 Ruben, Simeon, och Levi sigh försyndat hafwa Gen.
 19. 4. Them androm till warningh / at the för syndh
 och last sigh wachta skulle. Them frommom Barnom
 förkunade han nådh och wällsignelse / och huru hwario
 slächte skulle gå i handh. Thet heeter som Syrach sä-
 ger: Fadrens wällsignelse bygger Barnomen Hws /
 men Modrens banna risswer them neder Syr: 3:11.

Sedan / när man sitt timmeliga goda lageligen vthe-
 skifftar och deelar. Jagh togh thet i acht / och gjorde
 Ephraim och Manasse een fördeel / dock medh sådant
 skåål / han hade thet Landet medh sitt swårdh och boga /
 tagit vthaf the Amoreers handh / Gen. 48. 22. sadhe
 Israel till sin Son Joseph.

Ytterst /

Ytterst / att m
 dare och Eter
 der Gud; hån
 Christus gjorde
 Lärjungen then
 han till sina Wod
 sade han till Lärj
 26: 27. Men th
 een trogen förmon
 theta sätret: att th
 de lägenheet / them
 der ifrån munnen /
 ros god; / nåpeligen
 man nu een så trogen
 ochai war? Ach
 beröas Fadher /
 Barn straffandes /
 förtyp te warda /
 (iäger Herren) Ja
 ä man skal see hu
 signat warda Pl.
 larmertigheet emoo
 20: 5: 6.
 Thetta sätret tog
 icke på sin dödsjån
 han hade kunnat lem
 re tillfångh och wäl
 tt Döden wille ann
 lindra / wänder han
 spars oftrontachtige
 och wårteligen prof
 die Gudh lärre alld

Ytterst / att man öfwer sin qwarlefda sätter förmyndare och Sky Herrar / dock för all tingh man them vnder Gudz hågn och försvar befaller. Thet hafwer Christus giordt. Och när Jesus fick see Modren / och Lärjungen then han älskade / ther när ständande / sadhe han till sina Modher: **Qwinna sij tin Son.** Sedan sadhe han till Lärjungen: **Sij tin Modher / Ioh. 19: 26: 27.** Men thet är een RAR wildebrå att finna een trogen förmyndare! En part äre förmyndare på thetta sättet: att the taga / widh hwariehanda infallande lägenheet / them ommyndigom och eensörande Brödet ifrån munnen / eller och thet the icke förderwa the ras godz / näpeligen förbättra the thet. Hwar finner man nu een så trogen / och samvetes Man / som Mardochoai war? Ach huru warder Gudh / som är the Faderlösas Fadher / sådant Folk / ia the ras Anckior och Barn straffandes / **Pl. 68: 6.** Effter nu the ålendhe förtryckte warda / och the fattige sucka / will tagh vpp (säger Herren) Jagh will skaffa eena hielp / **Pl. 12: 6.** så at man skall see / huru the frommas slächte skall wäl signat warda **Pl. 112: 2.** Och Gudh skall giöra barmhertigheet emoot them till mongh tusendh / **Exod. 20: 5: 6.**

3.
 Genoms
 wls a So
 remynnda
 res tillsät
 ningh.

Joh. 19:
 26. 27.

Pl. 68: 6.

Pl. 12: 6

Psal. 112.
 2.

Exod. 20.
 5. 6.

Thetta stycket togh och denne Salige Mannen wäl i acht på sin dödsång. Hierteligen önskade han / han hade kunnat lemna sin hiertefäre Waka vti ett bättre tillståndh och wilkor. Men efftersom han kändhe / att Döden wille annalkas / och hans godha vpsåat förhindra / wänder han sig till sin R. älskelige Hwsähra / hvars ofskrymtachtige Gudfruchtigheet han een rundh tijdh wärfeligen pröfwat hafwer / och säger: Herren war Gudh lärer aldrigh förgåta tigh / war till fridz.

E 3

Sedan/

Sedan / den deelen han kunde sin R. qwärlesde Waka
säkerligen / efter Lagh / tillstålla / gjorde han af alt hiertat
fast gärna och willigt.

V.

V.
Om wårt
hwijslof-
les Hws
warder oc
beståle.

Till thet Jämte / är icke obilligt at man skickar om thet
Hws / thet een skall begrafwen warda / och wåra
Kroppar hwijslas. Thet hafwa the Helighe Patriar-
cher giordt / och warit högeltigen bekymrade hwarest
theras Been skulle innelagda warda; The hafwa köpt
sigh arfgrister på fierran liggande orter / tist the sigh
hafwa låtit föra. Men sine hwijslof amrar hafwa the
besynnnerligen beslitat sigh om att hafwa / vti det heliga
Landet / för Messia upståndelse skull. Om thenna
Hiskia talar skrifften således: Och Hiskia affsomnade
medh sina Fäder / och the begroswo honom öfwer Das
wid Barnas grister. Och heela Juda och the i Je-
rusalem gjorde honom ähra i hans dödh / 2. Parallip.

2. Par. 32.
33.

32: 33.

Wåll beställa wij och om thetta Hwsset.

1.
När wij
m; Christ-
wanlig ce-
remonier
låta wåra
dådha be-
grafwa.

Först / när wij medh Christ-sedewanlige Ceremonier,
låta wåra döda komma till grafwen. Hedningarna
hafwa sina framledne döda / monga kastatt för hundar /
monga vphengt / och monga förbrendt. Men wij haf-
wom ett Christeligt maneer och sätt / thet wedh williom
wij blifwa / vthi the dödas begrafningar.

2.
När wij
fiort prål
ett prål.
affstafom

Sedan / när wij stoort prål och omkostnadh affstaf-
som / att icke af lueta blifwer luxus, thedt är / af sorg
ett prål.

3.
När wij
icke ähre
ntugge i
thet / som

Till thet tredie / när wij thet / som till hedher lender
in thet sparom. Hiskia Kropp bleef ährligen begrafa-
wen / icke thet förre allenast att han af Konungligt
Blodh war / vthan at han een rettsskaffens Israelit / och
then

then H. Andes wa
Wåra Kroppar d
Lafom wij them
och Nam. Molis
wi (the Hebreer ha
nom een Angel /
Michael hafwer fir
men (the medh be
drt och högt rätna
Swadh fattas nu
Eagl. Wannen / de
om hwijslof ställe för
par. Swadh han i
fullgör nu hans sorg
liene turturdufwa.
the thetas Lefamma
nödh är besparde /
begrafningh / vthan
dgon see och märlia /
Eå emedan den E
den ort / thet hans
11. 10.
Eå lät of them a
Dch then troon
han skall på do
Dch ofdräng
Eofwe han nu i fr
Men wij som i
Stole altidh redh
Wij meste och
Christus Gudz E
Then som of h

then H. Andes waning och Tempel war / 2. Par: 42. 35. till en är-
Våra Kroppar ähre och Gud 3 Tempel / therföre vth- lig begraf-
kastom wij them icke såsom andra döda aas för hundh ningh len-
och Nam. Mosi Leamen hafwer Gudh siels begraf- der.
wit (the Hebreer hållat före / att det skall vara skedt ges 2. Par. 32.
nom een Angel / såsom Juda Epistel förmåler / att 33.
Michael hafwer stridt medh Sathan om Mosi leama Jud. v. 9.
men (ther medh betygandes att the dödas Kroppar äre
dyrt och högt räknandes för Gudh.

Hwadh fattas nu på thenna begrafningen? Thenne
Sahl. Mannen/drogh i sin Lifstidh tidigt bekymmer
om hwiloställe för sin och sin K. älskelige Makas krops
par. Hwadh han i sin lefnat icke hinte vthrätta / thet
fullgör nu hans sorgebundna och högtbedröfwade esters
lätne turturdufwa. Grafwen är hederligen tillredd /
ther theras Leammar hwilas skola. Ingen omkost-
nadh är besparadh / till thenna berömmeliga Mansens
begrafningh / vthan rundeligen anwendh / thet wij medh
ögon see och märkia / och medh munnen bekenna moste.

Så emedan den Sahl. Leamen nu skall lända till
then ort / ther hans hwila skall wahra ähra / Esa. 11:
11. 10. 10.

Så låt oss thenna Kropp begrafwa /
Och then troona altidh hafwa /
Han skall på domedagh vpstå /
Och oförgängeligh blifwa tå.
Sofwe han nu i fridh och roo /
Men wij som i Werlden boo /
Skole altidh redho wara /
Wij moste och hådan sähra.
Christus Gud 3 Son som är wår tröst /
Then som oss hafwer återlöst /

Han

Han styrckie oss för sin mildheet /
Honom ske prijs i ewigheet / Amen!

Bestuter.

Men förr än den fordom Högachtade och wälbe-
trodde Borgmästaren / och hoos Gudh Salige Man-
nen bäres vthur detta Klagehwset / så förer eder till min-
nes och efftertänkiande / hwadh för stoor affaknadh och
skada / här på föllia töör.

Man bör
wäl achta
se på hier-
tat legga
hwadh för
en Man
her beres
vth.

I hafwen bortmist een trogen Joseph / som meer haf-
wer sedt på det gemeena bästa / än sitt eget Gen: 41:
33. Een idkelsam Mosen, hwilkom icke förtungt föll
at döma Israel ifrån morgonen alt in till afftonen
Exod: 18: 13. I hafwen bortmist een tienstachtigh
Ivonem, som aldrig tillyckte sin döör för fattigh
och rijk / vthan hölt sigh oförtruten till all tingh. Här
lärer saknas een rättfärdigh Samuel, som icke medh
mutor hafwer sigh bestick a latit / 1. Sam. 12: 3. Här
wandrar nu bordt een betencksam Vespasianus, som
förde i sina sköldh ett Maarswijn / som war samman-
knippat medh ett ankare / medh denna öfwerkriff: Fe-
stina lente. Skynda tigh / och faar soort / dock medh
fogh och lämpo. Här moste den qwarlesde welbetrod-
de Borgmästaren bekenna medh rinnande öghon / att
han hafwer bortmist een trogen och wälsörfaren ämbe-
tesbroder. Borta är för eder i Rådman / den Man-
nen / som iblandh eder hafwer varit een åhrkrona / och
altidh sökte eder åhra och framstegh. I Fader / och
Moderlösa Barn Sörrier och Klager / ty edher / åhr
frånsfallen icke allenast en Förmyndare utan een Fader.
Beslager och jämrer edher i beängstige och förtryckte /
ty then seen i aldrig meer / som eder halp och tröstade /
then i och frånwarande / både när och fierran / hiertellu
gen

gen lengtade att heemkomma / och medh glädie see och
skoda. Besinner / nu går then Man här vth / som i
hafwen hafte åhra och beröm af / in och vthom Staden /
ja / hemma och borta. Then afreeser nu / som medh
idkesamt arbete / sigh sielf förtårt hafwer / såsom ett livs
för edert gagn och wellfärd skull. Een Man hafwom
wij bortmist / hvars berömmelige vthförde lefwerne
man icke bödr förbiggå / vthan medh betänckande af
såya / skrifer Vellejus Paterculus lib. 2. cap. 18.
om Mitridate Konungen vthi Ponto. Och biuder of
nu alla valet, såsom han nu tala wille: Farer wäl i
wakande Siälesföriare / som iagh i walmachten hafwer
wänneligen vngås medh / edre lärdomar medh acksam-
heet fattat och them i hertat giömt och behällit / ia i som
i min siukdom sökt och tröstat hafwen. Far wäl tu re-
delighe Umbeckbroder och Borgmästare; Farer wäl i
mina trogna medarbetare och Rådman. Farer wäl i
förtrogne wänner och grannar. Ja farer wäl Man
och Dwinnor / gamla och unga.

Hä talar
till sina
wänner.

Ach tu min Hierte-Käre ljuftige Mafa / Lovisa
Antonij D. min trogneste stolpa / och gudhfruct tigh
Sara, far wäl. Tu Kyste Susanna; tu arbetsamma
Martha; tu försichtige Abigail far wäl. Sij / iagh
går nu här vth / och kommer aldrig meer igen! Lå
iagh i min Lifstidh borta war / längtade tu hierteligen
effter min hemkomst; men lå iagh kom heem / frögdas
de tu tigh / och war of alt hiertat ganska gladh. Nu
wisser iagh ifrån tigh / och kommer aldrig meer igen.
Tu må wäl såya: Iagh är een änkia / een Dwinna
som een hiertans stoor sorgh hafwer / och min Man är
migh dödder worden. Men war wedh gott modh / tu
hafwer wäl bortmist tin K. Man / me sij / han war döden

Äre een-
förtandhe
Mafa

D

bude

Henne vnder gifwen! Nu hafwer tu een annan Man at för-
tröstar wänta som är odödeligh / och Herren tin Gudh Ela: 45:
5. Ja / iagh weet thet wäl / at Herren warder wißer-
Hon swa- ligen min Man och förswar. Men / ach at Gudi has-
rar de behagat / tuhade sätt längre leswa hoos migh! Gudh
Hä talar vägar äre icke wära vägar / och Herrans tanckar äro
ytterliga icke wära tanckar Ela: 55. Nu sä war tä till fridh
re Ther på min Siäl / Psal. 116. och lät tigh nöpa äth Gudh
hon swa- nådh / 2. Cor. 12.
rar.

Och tu min aldrabiertans käreste Man / fahr wäl /
haaf tack för ditt ährliga redeliga och kyske Echtenskap;
vngenge; i ett tack samt hierta skall iagh thet i alla mis-
na dagar draga; rundeligen hafwer tu migh försörjt
och närt / wel och medh ähtran förswarat och hägnat /
hierteligen fiär hållit och älskat säsom ditt eget hierta.
Han wä- Fahr wäl / far wäl / Iagh hafwer tigh lätit fahra medh
drar fort. sorgh och gråat / men Herren skall gifwa tigh
migh igen ewinnerligha / Baruch. 4: 23. Nu
wäl an. Herre nu låter tu tin tienare
fahra i fridh &c.

Hwadh theenne nu hoos Gudh Sahlighe och fordom
Hans Kongl. May:ts wår Aldernädigste Kon-
nings och Herres troo Tienares / och denne
Loff. Stadhs Arbogha Berömlige Borg-
mästares / den Åhreborne / Höghachtadh / och
Wålbetrodde Hr. **ABRAHAM HULTS**
födelse / Christeliga uppruchtelse berömliga qua-
liteter, och Sahl. affsteedh ifrån theenne Wårld-
den widhkommer så åhr där om fölliandhe be-
rättelse.

Först skall theenne Hederlige Församblingh kun-
nigt vara / att han är aff åhreborne och Gudh-
fruchtighe Föräldrar född hijt till Wårlden An-
no 1621: den 30. Septembris vthi Köpings Stadh.
Hans Fadher war fordom wål:tt Daniel Maxson
wålbetrodde Kongl. May:ts tienare och Befallningz-
man öfwer Blssunds Låhn och gårdh. Hans Mo-
dher war Åhreborne och Gudhfruchtighe Matrona
H. Elisabeth Hans Dotter / hwilka Föräldrar
strax effter hans Födelse hijt till Wårlden skyndade medh
honom till Doop och Christendomb / ther igenom han
för een sann Lemm vthi Gudz Församblingh är inplan-
tat worden; Och strax där uppå / vthi hans späda åhr /
honom vppfött i Herrans fruchtan / och öfningh / vthi
the samma Christendoms stycken / och så han till sijna 6.
åhr kommen war tillordnat honom een godh præpto-
rem, vnder hwilkers Disciplin och Lärdom han först
hemma / och sedan i Köpings Schola in till åhr 1635.
cont.nuerade. Sedan är han medh sin K. Brodher
förskickat till Wåsterås Schola / hwarest han mehr och
mehr aff Gudz Nådhe förmedelst sijna trogna præ-
cepto-

ceptorum information och stödra flit märkeltigen dagh
ifrån dagh tilldrogh i Gudz Kunst ap bokeligha Konster/
och alla förnemblika dygder / så att han Gudhi siina R.
Jö äldrar / och goda rättfärdiga Menniskior begyndte
högeligen att behaga; Och emådant han een särdeles
lust hadhe fattadt siina studier wårdare att fortsätta haf-
wer han sigh Anno 1641. den 2. Martij ifrån Westera
åhs begifwit till Upsala widberömbde Academiam
ther han vthi siina studier märkeltigen tilltogh så att han
ther / bådhe sö. sin flit vti studerande såsom och skickes-
lighet vthi Leswernet / war hoos alla så wäl Professo-
terna som siina gelijer och condiscipler medh åhra och
stort beröm wänt kändh. Men effter som åhren och
tiden fordrade att han sigh till något wist ständh slä-
skulle / fattar han resolution att begifwa sigh ifrån A-
cademien, thet han och i wärcket stälte / och medh ett
berömligt Testimonio, sigh ther ifrån begifwer.
Anno 1645. den 22. Maij, widh then samma tiden / så
den Edle Högwålborne Herre Hr. Pädher Sparre
på Engzöd för sin præceptoris siukelige lägenheet skull/
behöfde en som till sin infirmation skulle sustinera præ-
ceptoris vices, bleff denne Sahl. Man ther til förordna-
der / hwilket han förestodh / allom som wederböde till syn-
nerligt behagh och nöye / till thes then förre sin hellsa ts-
gen bekom. Och effter som then Sahl. Mannen hade
mechta stoor lust fattadt till thet wärdzliga ständet / w-
bleff han samma åhr aff Hans Excellentz Hr. Claes
Stiernsköldh kallat att blifwa Lands. Secreterare öf-
wer Lands Högdingedömet Wästmannelandh. Och
när H. s. Excellentz thenne Sahl. Mansens snellheet
vri monga wichtiga saker och ärender wärckeligen pröfs-
wat hadhe / skickade han honom åhskillige reesor till

Liff-

Liffland / ther några wiktiga ärenden att förreca;
Men vthi hemreesan / råfode han vthi stoor Lifzfara
på Stön / ta badhe skepp och godz förlistes / dock medh
Gudz Nädighe bifandh år han den 14. Augusti 1646.
till Stockholm wahl framkommen.

Dch som wijsdh samma tidh vthi Öfweråmbde Hof
war then Chreborne / och Dygdessamma Jungfru J.
Lowisa Antonij Dotter bleff den Sahl. Mannen be-
wekt att begära henne till sin eel ta Waka och Hustru /
oc förmedelst Guds Nädighe försyn m; theas som weders-
börde / ta / och samtycke till itt ährligit ächtenkap medh
henne förlofwat vthi Januarij månadh 1647. När
allthenstundh den Sahl. Mannen intet satte tillbaka thet
som kunde lända Fädernes Landet till nytta / och sigh
sielswom till promotion och framsteegh / förreste han ef-
ter sin nädighe Herres inrådandhe den 5. Julij år
1647. ifrån Stockholm medh Hans Excellenz Rikz
Stallmestaren Hr. Hans Wachtmästare till Reswel /
och ther ifrån till Rixga / och andre ordter i Lifflandh.
Ther ifrån till Mekelborgh Pomern och Brehmen.
Sedan försatte ther sin reesa på Hollandh besökte ther
sammastedes the förnembsta Städer. Dch som the
tänckte taga i sichte Dynkyrcken / kommo the till Enge-
landh / ther han och nådde then höga åhran / att så salu-
tera H. S. K. May. ti af Engeland. Ifrån Engeland
begaff han sig äth Franckerijet kom till Paris ther han
war ifrån den 24. Octobris in till den 10. Decembris
Sedan försogade han sigh på heemreesan igen till Hols-
landh / ther han een tidh war / och ther ifrån Öfwer Hafs-
wet / till Gidtheborgh / tije han lyckeligen ankom den
13. Aprilis 1648. Dch när han wäl medh be-
holten reesa war hemkommen / bleff han godh kiänd att
Blifwa.

Blifwa Befallningzman öfwer Strömsholms Låhn oc Gård. Vthi hwilken tienst han sigh så flitigt och troligen hafwer förhållit / att han aff Kongl. May. ic åhr högelingen elskat och berömbd aff sina vnderhafwandhe åhrat / och alla andra mycket affholten.

Anno 1649. den 1. Januarij besluther han att fullborda sitt åhrliga och Christeliga Echtenstaps lofwen / medh nu närwarandhe sorgbundne / och öfwer thetta oförmodeliga dödsfallet / Högbedröfwadhe eensörlande Enckia / Ehreboren Gudhfruchtigh och Hedersamme Matrona H. Lowisa Antonij. Och i anseendhe aff begges theras trogna och redeligha tienster Hölts / på samma dagh / theras hedhers och Bröllops-Fäst / aff Höghwälborne Herren Hr. Elaes Stiernsköldh på Strömsholms gårdh. Vthi sitt Echtenstap medh thesna sin K. Maka / lefde han kiärligen och lustigen / hene ne mycket åhradhe / så att hennes hierta torde sigh på honom wähl förlåtha / och effter han så Kärligen sigh emot henne förhølt kan hon tillfyllest honom icke beröma och alla andra som thetta Kiärligha Echtenstaps umgenghe sedt hafwa hierteligen thetta dödsfalle sörija och begråta.

Anno 1654. den 24. Novembris bleeff han för sina goda qualiteter ehrkiänd vt aff Hans Nådhe Lands Högdingen på then tiidhen / Höghwälborne Herre Hr. Knut Kurck / och antagen aff så warandhe Borgmester och Råd / the älste och samptlige Stadzens menighe Borgerskap / för Borgmestare vthi denna Lofl Staden Arbogha. Hwilket ämbete han medh åhra och stort beröm hafwer beklädt och förestadt in vthi sin dödsstundh.

Hwadh elliest denne Sahl. Mansens dygder och höggha

gha beställningh wighkommer / så hafwer han uti sitt Lef-
werne hierteligen elskat Gudh och hans H. Ordh thet
Hö. wärdighe Altarens Sacramentet offta brukat med
största devotion, dragit stoor wårdna / wid sitt nyss antas-
gna ämbete / att Stadzens Hederlige Församling motte
med fullkommelig Kyrciotienst försorgt blifwa / Predi-
kanter och Lärare / the ther rätt deela sanningennes ord /
hafwer han hollit i stoor wärdningh / och gierna giordt
them alt gott / han hafwer medh stoor mödo och arbethe /
så och all oförtrogenhet stått före sitt tunga oc beswär-
liga Embete / och hwarken af lust eller wederwärdigheet
sigh låtit ther ifrån holla eller affskreckia. Sin Col-
legam och Rådth hafwer han högeligen elskat och ährat /
jämwähl och att alt motte ordentelighen och skickeligen
tillgå sigh ombesigtadt. The fromma promoverade
och belönte / men the onda motte tillbörligen straffadhe
warda. Alltidh hafte ögha på then fattiga och förtrye-
kta och honom till sin rättmätiga saak förhulpet. Han
hafwer haft ett opprichtigt gemöthe / intet skrymtat / v-
tan hwadh han hade i hiertat reent vthsagdt. Sjina
wänner och elliest the honom hafwa tillijtet / hafwer han
all affection, trogen wänskap och adistence bewijst;
Sitt Hwsofct hafwer han icke för een Herre oc Hwso-
bonde / vthan för een Fadher varit / vthi Resolutioner
war han snell och färdigh / them och sedhan ehrholdt wid
sin rätta krafft att blifwa. Hans Hwso dödr war hwar-
ken för fattigh eller rijk tillycht.

Thenna Stadzens interesse flor och oppkompsst haf-
wer han tagit i godh acht. Stackeetet å nyio fringh /
om heela Stadhen / låtit oppsettia. Rådthuset medh
stoor ijswer och flit reparerat medh taak / nytt Thorn
ther vthi Segerwärke medh wissare på alla fyra sijdor /
som

som thet nu / för ett härligie monument för Ögonen
ståår. Gatorna justerat, Stadsgården / stoore broen
medh en deel aff Labroen bygd och vpprettat / såsom
och Scholan, medh mehr sådant som alt för långt wo-
ro här införa / i synnerheet war han bekymbrat om
Stadskyrckians reparation och vthwidgandhe / hadhe
godha förslagh och vthwågar huru sådant wårck motte
begynnas och till een godh ånda föras / hospitalet vthur
skulden och på sötterna steldt och fördt.

Sidst hans sjukdom anlangandes / föll han emellan
then 18. och 19. Aprilis nästförleden vthi een heftigh
Feber och brennesoth / hwilken i förstone medh stor heeta
och sömpn begynte / och sedan medh wårck vthi Hufwud-
det och alla Lemmar ökades / ther emot han wåhl bru-
kadhe åthskilligha medicamenter, men thet kunde in-
thet hielpa emoot then fråtandhe dödhen. Då han kån-
de att dödhen wille närmare komma besteller han först
om sitt Embetes angelägste stycker / sedan önskar aff
Hiertat att hans Riäre elskelige Waka woro tå hemma
tillstådes skickade så strax effter henne / och när hon kom-
mer biuder hon till såsom ett Läkneblad / att laga om
sin hiertans Riäre elskeligh Wran / thet besta hon kunde /
men såsom han war betagen medh een mechta stoore heeta
och sömpn blifwer han ther emoot till sötter / hånner och
hufwudh mechta fall ia till alla Lemmarna; beflagat
att han intet kunde wårma sigh ey eller så någon sömpn.
Då sedt åntå then Sahl. Mannen friskt talade / medh
ett gott förståndh / kunde lijk wåhl döma att dödsstunden
wille närmare instunda / skickar så sig till döden / åstun-
dar att blifwa besökt med Herrans Högwårdige Nat-
ward och begiärer så till sigh sin Kyrkoherde den 22.
Aprilis. I medler tidh låser han sielf och låter låsa
för

för sig Gudelige Bøner som tlenlige woro till een sam
beredelse / för ån han thetta Höghwårdigha sacra-
mentet skule begåa och vndfå hwilket han gjorde medh stoor
andacht och Gudelighheet och sluter sin böön medh ett öds-
mluft Fadher wår / Ther effter wänder han sigh till sin
Stålesöriare / och gör sin skrifftermähl och syndabe-
kennelse medh hertans bootsfärdigheet / bekommer aff-
lösningh och vndfår medh största devotion, vthi then
H. Natwarden wårs Herres och eendeste Frelsares
Jesu Christi fanna Lefamen och blodh / ther medh han
tå bleff reenat ifrån alla sijna synder tackar thesfore ins-
nerlighen sin Gudh och sågher till them alla som till ste-
des woro. Hwadh min Gudh will alltidh thet skeer.
Tå han them närwarande hadhe råckt handen och budit
thet yttersta valet, begärer han wara i roo förmenan-
des han skulle få någon sömpn / men funde ingen fåå /
utan motte gifwa sigh i kamp medh then hårda dödhen;
I medler tidh når han sågh sin H. Käre och fromme
Maka söria och qwijda öfwer hans siukeliga tillståndh /
tröstar han henne / och begärer hon wille gifwa sigh till
frids / seyandes / Herren tin Gudh warder tigh aldrig
sörgätandes vthan vi derligen försörjandes. Om aff-
tonen fast man gjorde sigh sö hoppningh om bettringh
och längre Liff utaf hans färdiga tahl och lätte ande-
drächt / Kände han licwähl hoos sigh dödzens hefftigha
Pihlar / och anstötter / gifwer tā sigh vi der Gudz hand
och willia / emoot tager denne bittra dödzens kalck medh
al som största tålmodh / Kempar een godh trones kamp /
suckar och bedher till sin Gudh om een Saltigh förlaf-
ningh: Ther på Gudh kommer och i stillheet tager hans
E tahl till sigh i then ewiga glädten och saligheeten den
23. Aprilis om morgonen emellan 2. och 3 / 1. år han
E här

Här i Wårlden wesi 42. åhr 6. månader och 23. daghar
lefwat hadhe. Gudh förlåne oss allom med honom en
frögdefull vpsståndelse på then ytterste dagen.

E P I C E D I A

In obitum Consultissimi, & Amplissimi Viri,
DN. A B R A H A M I H B E R G
Civitatis Arbogensis Consulis desideratissimi
Irenæus lib. 5. ad v. Hær.

Quemadmodum per hominem victum descendit in
mortem genus nostrum, sic per hominem victo-
rem ascendimus in vitam.

Den lifztidh ganska kort / som man i Wårlden bringar /
Sorg / mootgång / luttet forþ insluter oc omringar /
Stort ålend finnes här / här är en jämmerdaal (qual.
Ett stort widlyfftigt haaf / fult sorg / ångst / nödh / och
Når oss daghslusens sken begyner att vpblicka /
Wiste wij oss en strax til korsens börda sticka?
Olyckans starcke storm bringar oft pijnan stor /
För ån wij hafwa trådt ifrån wår barnaskoor.
Mån kunna wij och them aflåggia och förnöda /
Strax wedervårdigheet / och andra plågor möda
Vi wår yngdoms åhr / och manligaste modh /
Når som man hurtigast och qwickast är af blodh.
Wij måste offra måhl det sorgebårget stija / (rifwa /
Hwar sorg / och mootgångs wind / och storm wår ögon
Att dee röda som eld vtgiuta tårar heet /
Som tilra tått oc fort / som hwar man nogsame weet.
Ålder =

Ålderdoms omått tunge plågor des vthan bringar /
Ähr sielfwer een stoor last den of rätt nogh betwingar /
Ja een tillsammansflöddh af ålend utan taal /
Till des man ånteligh faller i dödsens gaap.
Skildnad här en fins/stoor/och den som nys vprinner /
När man betåncker rätt sin deel hwar och een finner.
Står icke sammers port strax yppen breed och wisd?
Hwar ångest hertans wee of skræcker i all tidh.
Sörger här qwållia dem / som höge fall besittia /
Fast mehra dem och så / som i groft arbeet swetta.
I stoor bedröfwelse det bittra korsens wijn
För hwar och enom fult/wål mått/drygt skänkes in
Dch warar det til des / wti til wårt måhl och hwila
Har skridit / åre frij från denne Werldsens ihlar /
Omsider finna tå från all wår ålend roo /
När Jorden of vndsåår / bortgömmet i sitt boo.
Herr HVEZ / som för en tidh år i sin hwila bringat /
Ähr hwilkens ögon har han någon tåår en twingat?
Som har kändt dygder hans / och söte wånligheet /
Dch sigh för ögon stält / seen han år dödh och bleef.
Sin dygders frans har hä m; stoor beröm förwår swat /
Den och effter hans dödh blir frist och oförder swat /
Grön såsom en Saphir, med blom mor hwist som ull /
Lysa som een demant / den insatt år i Gull.
Han skijner glimmer meer / när mā nog samt betåncker /
I Himmelen förwist / dern ingen plåga fråncker /
Men i den liuse saal lysar i ewigh tidh /
Blifwer i glädie stoor / Gudh st odar stedze blidh.
Mån snöde Atropos, du öfwermåttan frånker
Den Makan som år qwar / hwem år den det en tåncker.
Hon här rätt nu alleen på torr och wifnad qwist
Klagar sin nödh och twångh medh sådan ordsätt wist.

O grymme dödefall du mig ett sådant säär
 Här rifwit i mitt bröst / som mig til hiertat går.
 Mitt hierta kropp och sinn / och alla kropsens leeder
 Min rygg nu böya sigh / mitt hufwud faller neder /
 Are rätt trot och frant / o h hafw' alzingen macht /
 Jagh finner en igen min sköna dyra skatt / (kraft.
 Min halfwa hertans Stål / mitt Lif / min fröjd / min
 Hwärt skall jag wända mig / min roo oc mit förswaar
 Bortto nu från mig är / iag är i sorgen qwaar
 Här finnes ingen tröst / frögd iagh slått ingen haar.
 Bortto är han nu wist och och kommer en igen
 Han är aldeles dödh / dödh / kall / bleef / stil som steen.
 Min jämner och mitt roop än eld mig heetar meer
 Som is / köld / fröst / och snid / min ålend's sorg sig teer /
 Han bränner nu för hardt / strax kyler mig i fröst
 Här finnes ingen boot / en hielp / en hopp om tröst.
 Du dödh / grymme tyran / blodgirig / hätsk / som låter
 En skonas någon Man / Meniskior strax upfräter
 Dumigh borttröswat har mitt Lif / min bästa lust ;
 Jagh mig nu sielswer mig från sorg och all min pust.
 Hwad hielper doch min sorg / min grät och ångslan
 Jagh får en igen utan i Himmels Chor / (stoor /
 Hwärt iag från mit ålend försäts det iag wist troor.

Africanus apud Cic. VI. de republ.

Vivunt qui è corporum vinculis tanquam è carcere
 evolarunt, vestra vero quæ dicitur vita, mors est,
 Prosopopeia jam jam morituri.

Str.

Mitt Lif är som ett skuum /
 Det man på watten finner.
 Mitt lesverue som hium /
 Som snarlighen försvinner.

Min

Min korta tijdh som trää /
Förtorckas och förtwiner.
Min stundh som wattuström /
Fort löper och bortrinner /
Mitt Liff ähr och een Rödf /
Aff wedret k dörs och riswes.
Min kropp är stubb och stödf /
Som skakas full och riswes.
Min Ande är ett lödf /
Som snart af trädet faller /
Den som ett damb och miöl /
Snart bortblåß och blir aller /
Mitt Liff är och ett gråås /
Som solestrålar sticka.
Stört/tunt / och swagt som glaß /
Det altsör snart kan bräcka /
Min Lifstijds korta tijdh /
Är som een Regnboge /
Hwarß obestendigheet /
Är som een wattuwäghe.

C. v.

Doch fast förgängligheet /
Migh nu från Wårlden tager /
Försann iagh liqwäl weet /
Iagh ey i mörkret drager /
Men kommer aldrasörst /
I klarheet som Cristal /
Hwarest iagh finner tröst /
Som aldrigh ändas skall.

Ant. Str.

Mitt Liff der som een sool /
Blir altijdh skall klart glimma /
Mit

E 3

Witte lefwerne som Pool /
 Den aldrigh kan förswinna /
 Som ångla frögdh min lust /
 Blijr långh och aldrigh aller /
 Jagh weet af ingen puf /
 En sorgh / en i twångh faller /
 Een pelare min Kropp /
 För storm / owådhre trygger.
 Witte Liff och alt mit hopp /
 Lå på fast grundhwaal ligger /
 Then aldrahögstes lof /
 Jagh altidh siunger gärna /
 Uti det höghe Hoff /
 Och strålar som een stjärna.
 Min hårligheet Christall /
 Min frögdh är sångh och dans /
 I Ewigheetens Sall /
 I klaara Himmels glans.

E P I T A P H I U M.

Hic jacet *ABRAM* Hult mihi toto lumine flendus,
 Arbogie Consul, gloria, magnus honos.
 Quem genuit *Munktorp* / docuitque *Vbsalia*, vidit
Battarus, & *Gallus*, *Teutoque*, *Britoque*, *Dan*.
 Debueras fulvo post mortem stare metallo,
 Si meritis dignus sit tribuendus honos.
Talia sed spernis socius nunc caelico'arum
 Contentus lacrymis cetera ea pe Polo
 Nil prestare tibi posero plus, vive Beatus
 In superum domibus, quo tibi jungar ego.

Talia

*Talia dum penetrant animum sensusque profundos,
Sermone mutilum rumpo, relinquo, fleo.*

Ita dolens approperabas

J O H. R U D E L

**Quisquis es mortalium,
Adpositam spectans tabulam
Cordate viator;**

Fac memorem reddat suæ tuæque sortis,

Qui hic situs est beate defunctus

A B R A H A M U S Sult.

Is cum per ætatem sentire cepit sibi non natum esse,

In hoc incubuit sedulus,

**Animum, quo solo homines sumus, virtute & bonis
artibus**

Instrueret.

Quod ut consequeretur feliciter,

Juveniles annos Musarum palestris tradit.

Ubi sic exercitus animus

Vt præter eximiam sibi paratam eruditionis laudem,

Simul vitam didicerit virtuti congruam disponere.

**Hinc, quia se optime regere visus est alios qui mo-
deraretur,**

Dignus est habitus.

Probata primum industria, beneficio territorialis

Præturæ,

Tandem ex Majestatis favore, & votis bonorum

Consul designatur Civitati, quæ non in celebris est

Arbogix.

Quam spartam ut ornavit dextre,
Vel me tacente neminem clam esse potest:
Lopvuntor post fata cives, hunc fuisse virum
Qui legum egregie peritus discrimen æqui & iniqui
Nosceret probe ageretque
Non favore partium, sed justitia causæ,
Rara in hac sorte virtute.
Commodo publico prospiciens semper sine privati
damno,
Ratus, ut est revera, in hoc positam Civitatis salutem
Si bene esset singulis,
Et quia optimos formavit cives, urbē sordere noluit,
Quin ædificiis publicis, & quæ aliis ad nitorē faciūt,
Tanto ornaret studio,
Quanto, ante ipsum nemo, post vero non nisi æ-
mulus aget,
Sic, nulla in parte, demādata provinciæ frau-
dator erat.
Ab hoc proinde, quod imiteris capias spectator,
Imo ardentius recordare virtutes eximias
Quod iis solum vivitur, cum inter homines esse,
desideris,
Noster in laude est,
Non quod diu, sed quia bene uixerit.
Quid addam amplius
Cum & normā defuncti exemplo habeas integræ vitæ
Et simul tuæ mortalitatis indubium documentum
Vale.

*In memoriam optimi viri
hæc alicecit
ERICUS Sferman.*

Opera precium me facturum arbitrabor, si in virtutibus
Consultissimi, nunc in caelis beati, **ABRAHAM I**
Hulk, dicendis, me exercerem, ut, nos, quibus rarissime
valia virtutis Exempla natura concessit, habeamus quod
imitemur, & tanti Viri Prudentia nostra (quanquam humi-
li) interpretatione celebretur. Solenne est iis, qui dicen-
do res praesentes, posteritati consecrare solent, ut in defun-
cti laudibus multa quae circa nativitatem accesserint prodi-
gia; enumerent, quae non vana specie, sed efficacissimo au-
gurio, ad diversa applicant fortuna. Multa insuper ad-
dere solent de solo, quod illum quem laudamus genuerit; &
tandem quod felicibus ortus natalibus, majorum virtutem
suo documento illustraverit: sunt sane haec omnia magnifi-
ca & splendida, ut felicissimus quisque sibi de his gratulari
possit. Verum cum haec laudum Encomia cumulatissime
sint prius exposita, non est mihi propositum per has ejus ire
laudes, justi id commentarii opus exposceret, id dicam, quae
virtutes ejus fuerint domestica quae civiles, ex quibus omni-
bus hoc Eximium ipsi firmare voluit, Divina rerum mode-
ratrix providentia, officium consulare. Assiduitatem in
literis amissi, non unicum commendat Exemplum; & quan-
quam materia interdum angustior esset voluntate, sic tamen
omnia instituit, ut se juvasse, neminem lassisse, non obscu-
ris documentis ostenderet. Novit beatus ejus Parens, nu-
mum cistae clausum terrimis non prodesse, nec ad alendam
vitam, firmandas amicitias aut tale quid utilem esse, sed
quemque tunc ditissimum cum divitiis utitur, crebros eosque
maximus in eum dum fecit sumptus utilem Ecclesia, reipu-
blica profuturum, sperabat. Prudentia, beati Nostri mul-
to labore in Scholis & Academia Vbsaliensi parata, peregri-
nando aucta, virum bonum bonum civem effecit: Non enim
ambitio popularis, non placida munera, sed spectata inter
probes

probos moderatio, æquanimitas; & his præstantior pietas,
addiderunt beneficium beneficis. Ingens in hoc Nostro
fuit temperantiæ exemplum, cos. deravit nullum esse vitium,
quo ad inania & sordes facilius propellantur mortales quã
luxu & intemperantia, nam præter ea quod emendatum,
inquire umque reddant corpus, ingenium, quoque quo po-
tissimum hominem æstimamus) debilitant. Cessam facta
& fata beatissimi Consulis onerare, ad id revertar, qua
pietate conjugem suavissimam Lovisam Antonii fuerit
amplexus, ut eam impense amabat, ita in magna habuit di-
gnatione: Cujus rei argumentum non est postremum hone-
sta ejus oratio, quam inter amplexus dixit, dum diceret
uxori extremum. Vale, nostri conjugii memor salve & Vale.
Magnus in eo erat numinis metus & reverentia, sacra cu-
ravit nostræ gentis ritu augustissima, justitiam exercuit
felicissime, alienis non inhiabat opibus, quod alii inter de-
cora numerare solent. Curiam vetustate collapsam refecit,
& egenis & nihil habentibus bona distribuere solebat,
& ne quis se prætermisum quereret à minimo ad maximum
ejus vagabatur liberalitas. In summa, ita provide o-
mnia instituit sicut fecisse oportuit eum qui prudens consul
in terris salutabatur. Venit tandem ater & funestus dies 23.
Aprilis Anni 1665 terribilissimam secum ferens mortem
vitaque malis desideratissimum Nostrum exemit, qui vixit
vixitque bene annos quadraginta duos.

S. MORÆVS.

Mors certa hora incerta,

Syr. 14.
Vs. 20.

All tingh hafwer sitt måål / oc alt skal taga een ånda
Hwad som nu för handene är / ell här effter på blifwa
All

Alle både fänat oc d
Ärligh een gång m
Ly så som ingen
Så kan ock ingen le
Elutet är hwila och
Ned vthi grafwene
Dmitt affhugger trå
Hmars föråldrade re
Doch af watsjens su
Lika som det af w
Så skal oc wemst
När so flitgåde lud
Ett blifwer hwario
Nattia een ewigh frög
Men den gudlöse last
Föder till ewigt qual
Nu den Salige W
Hörde wäl mångem
Naf den honom närm
Men hwärer i b
Effter hans Eial h
Przloqu
G
Hwad Vammer
Lynn Wert

Allt både fånat oc diur / ja och den förnuftige Kroppen Eccl. 3. v.
 Än tlich een gång måst' döo / hwar af han dödelig kallas. 19.
 Ty / såsom ingen kan döo / den aldrig haer wart i lifwe Syr. 41. v.
 Så kan ock ingen leswa fort fram till otalige tidher; 13.
 Slutet är hwila och roo / frå sorgh och allhanda sweda / Appel.
 Ned vthi grafwene mörck / till des at domen skal hållas. 14. v. 14.
 Om itt afhugget träd haer hopp / att kunna förwidgas / Job. 13.
 Hwars föräldrade root i mulen sist blifwer till inthet v. 8.
 Doch af watnsens fucht omsider grönskar och växer Ibid. v. 9.
 Lijka som det af Nestarens hand woro plantat oc nedsat
 Så skal oc Menniskians rutnade krop af stoftet vpsstiga 1. Cor. 15.
 När sö klingade liud vtaf skyn / blifwer hörd mzi grafwē 52.
 Sist blifwer hwaro sin deel bestärd / den Gudi behagar. Rom. 2. 6.
 Nyttia een ewigh frögd / och oförgengeligh äro /
 Men den gudlöse lastfulle hoop / blifwer här ifrå särskild Märth. 23
 Förder till ewigt qwal och gruswelig skräcklige plågor. 46.
 Nu den Salige Man Hr. Borgmesters hastige fränfall
 Giorde wäl mångom bedröswade sinn / oc vtrusio tårar 2. Par. 35.
 Vtas den honom närmst bekant / och närskylte woro; 25.
 Men hafwer ti öst han är glad sig skild wara ifrå lekamē / 2. Cor. 5.
 Effter hans Siäl hafwer lust / och hemwist hoos Hers 6.
 (ren i Högden.

Then Sahl. Mannen till åh: a detta
 i thl Censaldigheet skref

ANDREAS Kourff.

Præloquium & querela

Aurhoris.

Hwadh Jämmer floor / Sorgh och Droo /
 Thenn' Werlden medh sigh bringar /

F 2

Nogh

Nogh hwar för sigh / här dageligh /
Wist ehfar och förnimmer :
Ty städze här / i thenna World /
Sorg / Jämmer / Wedermöddha /
Ja suck och grät / of vthan Mätt /
Fast qwälja och vthöddha.
Sidst Dödhens gram / som en Tyrann /
Sin grymheet mond' fast ofwa /
Och medh sin Hand / ehoo han kan /
Hastligh hädan bortroswar ;
Ja / Fattigh / Rijk / them gör han lijf /
Slätt ingen mond' friskalla /
Vng gammal han / Qwinna och Mann /
Til sigh församblar alla.
Exempel står / för Dgon wår /
En from gudfruchtigh Herre /
Then Dödsens Pijl / medh häffstigh Til /
Träffat hafwer / ty wårre !
Til Huuset här / och wanner kår /
För syn en Dödhens hafwer /
At sorg betee / som hwar må see /
Hur' jämmertigh han laghar.
Jagh rijgha skall / thet stora Fall /
Arboga lär förnimma /
At thes Förswar / blijr lagd så snar
På Bäär / aff gästen grymma /
En finnas kan / en sådan Mann /
Fast än man skodhar nogha /
Som thes Wälfärd / medh slijf beswär
Wil sökia och tilfogha :
Han sigh alrijdh / så högeligh
Om thes nytta winladhe /

At

At thes wälfärd / i d
Herligh floriar
Linaf doch med m
Hwad skodha th
At thenna Mann
Så snart hä / full
Nu wanner all / of
Wäl förja må och
At the längre / hus
En nyttia sijnge
Lijf är lijfwäl / of
Nu til thet Land
The som är luj / för
En Dödywaal han

Oratio Valed etor
Conjugem

Eft wäl min Wen
I Warden mond
Wagh Dödsens skall /
Jagh moste fran Eh
Sj Sorg och Wer /
Så mygås / en först
Men tänck er på att ä
Eft wandra när
Haf Tact / haf Tact
Så from medh myg
En al die stor bland
Jagh nyttiar ofbra
Eft wagh och Eft / E
Nu wil Valedicera
S 3

At theß wälstånd / i ähren mång /
Herligh florerat hade,
Tänck doch med migh / o Läsar' bliidh /
Hwad skadha thet mon wara /
Att thenna Mann / så godh försann /
Så snart han skulle fahra,
Nu Wenner all / öfwer theß fall
Wäl förja må och gråta /
At the längre / hans umgänge
En nyttia singe satha;
Tröst är lijkwäl / at Gudh hans Siäl
Nu til thet Land införet /
Ther som är lust / för ochan pust /
En Dödzwaaal han ther hö. er.

Oratio Valedictoria Defuncti ad
Conjugem & amicos.

Fahr wäl min Wen / min bästa Wen
I Werlden monde wara /
Migh Dödsens stätt / så hårdt haanått /
Iagh moste från Ehr fahra /
Aff Sorg och Wee / fast wij en meer
Få umgås / en förstreckes;
Men täncker på att åter ståår
Ehr wandra när Gudh tackes.
Haff Tack / haff Tack / för thet i här
Så fromt medh migh haer wandrat /
En glädie stoor bland Engla Chor
Iagh nyttiar oförändrat.
Sidst iagh ock Ehr / Slächte Wenner får
Nu wil Valedicera,

Gudh altids hær / war' Edher när /
Sinnoms i Himmels åhra.

Conjugis mœstissimæ la-
mentatio.

D Dödh! D Dödh! tu grymma Dödh!
Tu hastigt migh affhänder /
Min enda Tröst och Dgnalust /
Hwars skall iagh migh nu wända?
Bortdöswat haer / tu mitt Förswar /
Min åskligh trogne Måka /
Min Man så from och dyra Chron /
Ach at iagh then nu saknar!
Gudh tröste migh / Gudh hielpe migh
Nu högt bedröswadt Enckia /
Aff Himmels Chron / genom sin Son /
Sin Nåd migh werdes skenckia /
Han hielpe migh / så toleligh
Korshyrdan thenna dragha
Dch les wa så här / at iagh må
Städze honom behagha.

*Ad mœstissimam matrem Apostro-
phe Authoris.*

Parce pijs Lachrymis, nunc honestissima mater,
Fortiter in luctu disce tenere modum:
Nam quæcunque fuere Dei Tu dona dedisti,
Grata novæ is sparget semina Lætitiæ.

Flere

ERICUS

Flere quidē licet, atque libet, grassantis in omnes

Cum subeunt in lævæ tristia jura necis:

Cumque subit, primo quæ labes hæret ab ortu,

Et secum Lethi tristia jura rapit.

Sed modus est fletus; nec enim mors omnia finit:

Pars hominis potior morte superstes abit.

Illa abit ad Cœlos, degens felicius ævum,

Rursum olim membris consocianda suis.

Hic labem ac vitium Christi fiducia tollit,

Hic dantur Christi parva cruore bona,

Pollicitis istis summi fidamus Iovæ,

Nos nostrosque etiam post pia fata fovet.

Ad urbem.

Flebilis indignos Arbogia solve capillos,

Ah nimis ex tristi funere mœror adest!

Ille tuus Consul nunc **H U L T I U S** optimus ille,

Inter honoratos nobilitate viros.

Admiranda tui fuerat, qui fama senatûs

Consuluit rebus qui bene sæpe tuis,

Hic tua virtus erat, celeri nunc morte peremptus:

Et jacet in arido corpus inane solo.

Integer officiis, sic cunctis Comis & Æquus

Urbis bonos, justis gloria magna fori.

Iam loca cœlestis Patriæ meliora frequentat:

Et colit in supera spiritus arce Deum.

ERICUS MATTH. HARAGRIUS.

Hinc potest licet, quod libet, gratulantis in omnes
 Cum subeunt in terra, tristis iusticia:
 Conspicibilis, primo quod, labor habet ad omni
 Et secum, lachrymilla, iusticiae.
 Sed nichil est, aetas, nec enim, mens, omnia, lachry
 sua, hominis, poterit, motu, operibus, alicui
 Illa, sicut, a, i, Ceteris, de, generis, lachrym, solum
 Et, est, iam, omni, vobis, vobis, vobis, vobis, vobis, vobis, vobis, vobis
 Hic, dicit, ac, vinum, Christi, fides, tollit
 Hic, dicit, Christum, per, error, bona
 Peccatis, istis, sunt, sed, dicitur, solum
 Nec, notandum, enim, tollit, hunc, solum
 Sed, dicitur, solum
 Et, lachrymilla, indignos, Aristoteles, solum
 Ad, omni, ex, iusticia, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum
 Illa, sicut, a, i, Ceteris, de, generis, lachrym, solum
 In, hoc, potest, motu, operibus, alicui
 Admittendo, tu, iusticia, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum
 Cogit, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum
 Hic, sicut, a, i, Ceteris, de, generis, lachrym, solum
 Et, sicut, in, alio, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum
 In, hoc, potest, motu, operibus, alicui
 Ubi, potest, motu, operibus, alicui
 In, hoc, potest, motu, operibus, alicui
 Et, colitur, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum, solum

ELICUS ALBERTUS MARCIUS

Natus . 24. au

GRAV
 Brust

In Ehr
 Diver then bega
 In en Förnam och
 pnyz flera kyrka

Den Ehr-achtade /
 Sordom förnämte /

Her: Ber

Sordiska Fyndda /
 Jummelste Boningen
 Sordagen af fördernde
 naders utståndentium
 uthvade oc
 enfall

MAGNO
 Prap. & P
 GROESHOEM